

2. सुशील 1) adj. (f. स्त्री) von guter Gemüthsart MBh. 12, 8463. Spr. (II) 3270. 5273 (mit einer unbekannten Nebenbedeutung). Bhāg. P. 6, 1, 17, 7, 12, 6. Pāṇkā. 1, 13, 18. 14, 106. 2, 3, 11. eine Kuh Jāṇ. 1, 204. — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes eines Kauṇḍinja Hit. 123, 17. — b) eines Fürsten Z. d. d. m. G. 14, 576, 5. von Kōla Pādmottarakh. 54 nach ÇKDr. — 3) f. स्त्री N. pr. a) einer Gattin Kṛṣṇa's Hariv. 6702. Pādmottarakh. 68 im ÇKDr. Pāṇkā. 3, 7, 31. 15, 11. — b) eines Wesens im Gefolge der Rādhā Pāṇkā. 2, 4, 44. — c) der Gattin Jama's Çāṇḍīrthak. bei Wilson. — d) einer Tochter Harisvāmin's Verz. d. Oxf. H. 70, a, 8. — Vgl. सौशील्य.

सुशीलवत् adj. = 2. सुशील 1) Mārk. 174, 7.

सुशीलिन् adj. desgl. Mārk. P. 20, 24.

सुशीविका f. = वाराहीकन्द Çāṇḍā. im ÇKDr.

सुशुक्लन् adj. schön strahlend RV. 5, 87, 3.

सुशुक्लनि adj. dass. VS. 11, 41. सु° RV.; vgl. auch TS. 4, 1, 4, 1.

सुशुभ adj. 1) sehr schmuck, — hübsch: Arm R. 5, 28, 15. — 2) viel Glück bringend, — verheissend: अकन् Kathās. 49, 35. — 3) überaus gut, — edel: कर्मन् R. 2, 105, 31.

सुशुङ्ग adj. schön gehört TBa. 2, 4, 2, 2.

सुश्रुत adj. wohl gekocht AV. 7, 72, 3 (सुश्रात RV.). Çat. Br. 11, 4, 4, 7. 14, 1, 3, 21. Kauç. 14. MBh. 12, 7054. R. Gorā. 2, 56, 25. Bhāg. P. 10, 9, 7. Pāṇkā. 3, 8, 12.

सुशैरु m. nach dem Comm. Sand oder Gries von einer best. Art TBa. 3, 10, 2, 4.

सुशैव adj. (f. स्त्री) sehr hold, zugethan, zärtlich; sehr lieb: Freund RV. 1, 187, 3. 2, 1, 9. Sohn 5, 42, 2. 7, 4, 3. पितृवै सूनवै सुशैव: 8, 48, 4. Mutter 10, 18, 10. Weib पत्यै AV. 14, 2, 26. गृणन्ते RV. 3, 59, 5. Savitar 10, 85, 24. Agni 3, 29, 5. 5, 15, 1. 7, 7, 3. नराम् 10, 45, 12. 5, 30, 6. 41, 5. 6, 50, 1. 8, 68, 7. AV. 2, 2, 2. दत्त 4, 25, 5. 5, 6, 5. 6, 1, 2. 13, 1, 17. 14, 2, 17. 18, 2, 31. VS. 4, 12. 12, 71. TS. 7, 1, 2, 3. lieblich, beglückend: Pfad Art. Br. 7, 13.

सुशैवस् adj. dass. AV. 14, 1, 19. 58. RV. v. 1.

सुशैव्य adj. zärtlich geliebt: Kind RV. 5, 43, 14.

सुशोक adj. schön strahlend: Agni RV. 4, 70, 1.

सुशोण adj. dunkelroth: रोषसुशोणदृष्टि Bhāg. P. 2, 7, 24.

सुशोभन 1) adj. (f. स्त्री) sehr schmuck, — schön, — prächtig: कन्या Kāṭhās. 24, 31. पुवन् Verz. d. Oxf. H. 103, a, 28. सूतिकागृह Weber, Kṛṣṇa. 269. Bäume Pāṇkā. 1, 6, 17. सुशोभनमिदं देवदत्तस्य Lalit. ed. Calc. 164, 20. — 2) f. स्त्री N. pr. a) einer Gattin Marutta's Mārk. P. 132, 47. — b) einer Tochter eines Froschkönigs MBh. 3, 13174.

सुशोषित adj. gut getrocknet Vāṇ. Brh. S. 76, 7.

सुशुद्ध (6. सु + शुद्ध) adj. VS. Pāṇ. 3, 53. P. 6, 1, 151. Schol. schön schimmernd: वर्णा RV. 2, 34, 18. Agni 4, 2, 19. 1, 74, 6. 5, 6, 5. 9.

सुश्रूय adj. leicht zu kochen, compar. Çat. Br. 5, 5, 4, 1.

सुश्रुम m. N. pr. eines Sohnes des Dharma VP. (2te Aufl.) 4, 175. सुश्रुम der gedr. Text.

सुश्रव 1) adj. hörenswerth Pāṇkā. 1, 2, 68. — 2) f. स्त्री N. pr. einer Vaidarbhi, Gattin Gajatsena's, MBh. 1, 3770.

सुश्रवस् 1) adj. a) berühmt: जन RV. 1, 49, 2. 91, 21. wohl auch AV. 11, VII. Thal.

4, 19. — Bhāg. P. 4, 17, 6. 20, 26. — b) gut —, gern hörend: उपोषणोः सुश्रवा वै श्रुतौ ऽसि TBa. 1, 2, 4, 6. 1, 2, 11 (vgl. TS. 3, 5, 2, 2). Kāṭh. 30, 10. Åçv. Gṛh. 1, 22, 21. superl. sehr gern erhörend: Freund RV. 1, 91, 17. 3, 45, 5. ऋणुषु सुश्रवस्तमः 1, 131, 7. 8, 13, 2. 20, 20. 45, 8. — 2) m. N. pr. eines Mannes RV. 1, 53, 9 (nach Śā.). Kaushja Çat. Br. 10, 5, 5, 1. Pāṇkā. Br. 14, 6, 8. Vārshaganja Ind. St. 4, 372. N. pr. eines Prāṇāpati VP. 50, N. 2. eines Nāga Rāṇā-Tar. 1, 203. 217. 263. — Vgl. सौश्रव.

सुश्रवस्यौ f. Bereitwilligkeit zum Erhören RV. 1, 178, 4.

सुश्रात adj. = सुश्रुत wohl gekocht RV. 10, 179, 3.

सुश्रात adj. sehr ermüdet Spr. (II) 694, v. 1. Pāṇkā. 134, 18.

सुश्री adj. Declin. Vop. 3, 58. prächtig, prunkend; reich: Agni RV. 3, 3, 5. सुश्रियो दामन्वतः सुरातपः 5, 79, 4. 8, 8, 17. इन्द्रवः 9, 7, 1. रवि 43, 4.

सुशोक 1) adj. (f. स्त्री) prächtig, schön, hübsch: पुरी Hariv. 10982. ein Mann Śā. D. 64. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 22. — 2) f. स्त्री Weihrauchbaum Rāṇā. 11, 197.

सुश्रुण adj. gute Erhöhung findend: वनं ये सुश्रुणो सुश्रुतो धुः RV. 10, 74, 1.

सुश्रुत् 1) adj. gut hörend: Ohr RV. 2, 39, 6. AV. 16, 2, 8. RV. 10, 74, 1. AV. 8, 2, 8. nom. सुश्रुक् TBa. 3, 7, 12, 2. — 2) m. N. pr. eines Mannes Pat. zu P. 1, 1, 3. 7, 2, 117 (Ind. St. 13, 429). Vgl. सौश्रुत.

सुश्रुत 1) adj. a) berühmt RV. 3, 36, 1. — b) gern —, mit Vergnügen gehört: वाच्यं गोष्ठे तु सुश्रुतम् M. 3, 254. सुश्रुतं श्रुतवानकम् Verz. d. Oxf. H. 18, a, 4. — 2) m. N. pr. a) des Verfassers des bekannten medicinischen Lehrbuchs, eines Sohnes des Viçvāmitra, MBh. 13, 254. Suçr. 1, 1, 6. 3, 3. 74, 5. 195, 5. 2, 17, 8. 561, 5. Verz. d. Oxf. H. 311, a, 4. fgg. ein Çrutarshi Taik. 2, 7, 16. — b) eines Sohnes des Subhāsa VP. 4, 5, 12. — c) eines Sohnes eines Padmodbhava Daçak. 3, 10, 9, 20. — Vgl. प्र°, वृद्ध°, सौश्रुत.

सुश्रुति f. ein gutes Gehör AV. 16, 2, 5.

सुश्रुम m. N. pr. eines Sohnes des Dharma VP. 4, 23, 3. Vgl. सुश्रम.

सुश्राणा f. N. pr. eines Flusses Hariv. 12827 nach der Lesart der neueren Ausg., सुश्रातस् die ältere.

सुश्राणि 1) adj. (f. स्त्री) καλλίπυρος s. u. श्राणि 1). — 2) f. (स्त्री) N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 19, a, 14.

सुश्रौतु adj. gern erhörend RV. 1, 122, 6.

सुश्रद्धा adj. s. u. श्रद्धा.

सुश्रिष्ट s. u. 2. श्रिष्ट partic.

सुश्रोक् adj. (f. स्त्री) 1) wohl tönend, — redend u. s. w. VS. 20, 4. TS. 1, 7, 10, 6. Vogel Kāṭh. 25, 7. कीर्ति Bhāg. P. 11, 1, 7. — 2) berühmt: Personen Bhāg. P. 3, 5, 7. 6, 37. पराक्रमाः 10, 87, 13.

सुश्रोक् u. eine wohl tönende Rede Åçv. Gṛh. 1, 17, 12. f. Çāṇḍā. Gṛh. 2, 3.

सुश्रै adj. = शोभनं शो ऽस्य dem ein schöner Morgen bevorsteht P. 5, 4, 120.

सुश्रैतद् adj. eine gute Gesellschaft habend, — liebend RV. 1, 112, 7.

सुश्रैतद् Mitra 7, 9, 3. Soma 9, 68, 8.

सुश्रिषि adj. gut befreundet, ein guter Freund RV. 1, 173, 9. 8, 48, 9. 10, 31, 1. 91, 1.

सुर्षण (6. सु + षण) adj. leicht zu erwerben RV. 4, 42, 6.